

KYRKJEKONTAKTEN

NR 1 — 2021 — 46. ÅRGANG · KYRKJELYDSBLAD FOR ALVERSUND / KNARVIK / LYGRA / SEIM

s. 8-9: DRIFTIGE KARAR

Tre gamle kjende med svært gode minne frå påskeleirar og andre leirar på Kvamsskogen

Kvar blei det av påskeleirane?

Tekst: Geir Øy

Foto: Arthur Kleiveland

For 30-40 år sidan gjekk det bussar med ungdommar til leirstadane Kvamshaug og Kvamsseter i Eikedalen. Når påsken kom, var det to familieleiarar den eine staden, mens det var to ungdomsleiarar den andre staden. Me spør: Kvar blei det av påskeleiren?

Det var tydeleg at det var gamle kjende som nyleg møttest ein kveld i Knarvik kyrkje. Ingvild Skår, oppvaksen på Seim, var leiar på mange leirar. Olaug Rykkje Hopland, også ho frå Seim, var deltakar, mens Kåre Askeland frå Stranda var begge delar. Praten var i gang straks dei kom innanfor døra. Snart kom minne og opplevingar på løpande band. Dei minnest leiarar som sette djupe spor, og dei snakka om andre deltakarar og kvar dei held seg i dag.

LEIRARBEIDET VOKS FRAM

Frå 1960-tallet og utover voks arbeidet med barne- og ungdomsleirar fram på Kvamsskogen i regi av Det norske misjonsselskap (NMS). Sidan var det også familieleiar. Ingvild var tilsett i NMS i 3 år då ho var barne- og ungdomssekretær, og då hadde ho leirar som ein del av stillinga si. Men på leir reiste ho i 20 år. Ho fortel at det var 20 barneleirar på desse to leirstadane på Kvamsskogen i løpet av ein sesong, i tillegg til ungdoms- og familieleiar.

GODE FØREBILETE

- Noko av grunnen til at mange frå Nordhordland drog på leir, var nokre nøkkelpersonar som oppmuntra til å delta, fortel Olaug.

- Egon Askvik får Seim var ein av dei. Egon var i starten for ung til å delta på leir, men fekk vere med som leiar fordi han kunne spele piano, fortel Ingvild muntert.

Sidan bidrog Egon sterkt til ein gullalder for kristent ungdomsarbeid i Nordhordland. Egon var ein aktiv leirleiar

Ingvild Skår

og fekk mange med seg på leirar. Deltakarar fekk snart tilbod om å bli hjelpeleiar og sidan leiarar på leir. Mange unge fekk si første leiarerfaring.

PÅSKEPROGRAMMET

Når påskeleiren kom, var programmet tilpassa dei ulike dagane. Om formiddagen var det ei samling med ein kort bibeltime. Deretter venta uteliv og skiturar.

- Talaren som var med frå Madagaskar, var ein av dei som gjekk heilt til Tveitakvitingen, hugsar Kåre.

Vel tilbake i heimlandet sitt blei han etter kvart kyrkje-president. Andre sette seg i ei snøfonn like i nærleiken.

- Om kvelden i påskeveka hadde kvar dag sitt preg. På skjærtorsdag var det nattverd-gudsteneste. På langfredag høyrde ungdommane heile Jesu lidingssoge. På laurdagen var det fest på kvelden. Då stilte alle i sin beste stas. Og sjølv sagt var det ei gudsteneste på påskedagen. Når eg ser tilbake, er det imponerende kor flinke forkynnarar som var med på leirane, minnest Ingvild.

Olaug Rykkje Hopland

NY LIVSRETNING.

Olaug Rykkje Hopland fortel at ho ikkje var så lysten på å bli med på leir. Det freista ikkje å dra på nye leirar etter den første leiren ho var på. Men ei venninne fekk henne meg til Kvamshaug igjen.

- På den leiren bestemte eg meg for å vere kristen. Eg opplevde det positivt at leiarane viste oss at det kristne livet kunne henge godt saman med livet elles. Eg opplevde at eg kunne vere meg sjølv, og ikkje late som om eg var betre enn eg var.

UNDERHALDNING

På alle leirane var det mykje underhaldning om kveldane. Det var mange talent som fekk sleppe til. Ingvild meiner at mange av dei kunne måle seg med gode humoristar som me ser på fjernsyn i dag.

ROMANTIKK

Det var ikkje fritt for at det var mange som var kjende med kjekke gitar og jenter frå andre stader på leirane. Fleire slo

seg i lag for godt. Det kan forklare kvifor ein del strilar held lag med bergensarar, hardingar eller folk frå Sunnhordland.

KVAR VART DET SÅ AV PÅSKELEIRANE?

Dei tre rundt bordet ser at svaret er samansett. På 70- og 80-talet var det ikkje så mange andre tilbod å reise på for ungdommar. Musikkorpsa drog etterkvart på turar til utlandet. Det vaks fram fotballcupar som mange deltok på.

- Ein viktig årsak til at leirarbeidet gjekk tilbake, er nok at dei kravde mykje dugnadsinnsats frå frivillige. Det blei etter kvart ikkje så lett å finne unge vaksne som vil bidra på den måten. Hytteturar tok gjerne over for mange venegjengar. Kanskje må me også sjå det slik at desse leirane hadde si tid, meiner Kåre.

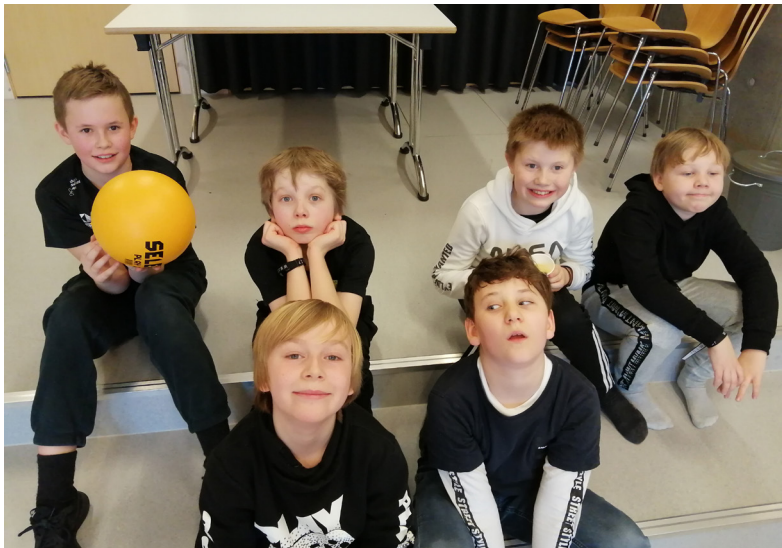
Kåre Askeland

Samstundes ville dei tre unna ungdommar så gode opplevingar som dei sjølve fekk på leirar den gongen. Dei kjenner seg heldige som fekk erfaring med leir og leirarbeid i unge år.

Stemningsbilete frå påskeleir

Sidan sist i kyrkjelydane våre

Sidan sist har Juniorgruppa i Knarvik kyrkje starta opp igjen. Under gudstenestene samlast gutar og jenter frå 3. til 7. klasse til søndagsskule. Framme f.v.: Brede og Morgan. Bak f.v.: Matias, Jens, Viljar og Jarhan.

Aktivitetar er fast innslag på Juniorgruppa. I tillegg til dei som er på andre bilde, ser me Ingeborg bakerst. Anne Hilde Pollen Nygård og Cecilie Grøttveit er blant leiarane på Juniorgruppa.

Brede og Jonas spelar airhockey etter at undervisninga er ferdig.

Sidan sist har konfirmantundervisninga blitt flytta over på Snapchat. Det er vanskeleg å møtast fysisk, og konfirmantane vert nådde på det sosiale mediet. Dei ser på små undervisningssnuttar og gjer oppgåver i konfirmantboka, og sender svara tilbake til konfirmantleiarane. Geir Øy blir filma av Tone Marit H. Dyrkolbotn Snapchat på biblioteket i Knarvik.

FAKTA

Namn: Geir Dahle

Alder: 38

Bustad: Frekhaug

Yrke: Musikklærer på Nordhordland Folkehøgskole

Frå kyrkjebenken

Tekst: Solveig Westermoen

Foto: Arve Kjell Uthaug

- **Kva kyrkje tilhøyrer du?**
- Meland kyrkje.
- **Kor lenge har du vore aktiv i kyrkjelyden?**
- Eg har vore aktiv i kyrkjelyden her sidan vi flytta hit i 2013.
- **Kva set du mest pris på ved kyrkjelyden?**
- Mange ting! Fellesskapet, mangfaldet, preikene, løvegjengen, musikken. For meg er kyrkja ein trygg plass der eg både kan ta imot frå Gud og menneske, og bidra. Som musiker kan eg ikkje tenkje meg meir meningsfull musisering enn å spele til ære for Gud og til glede for kyrkjelyden!
- **Korleis vil du skildre kyrkja?**
- Eg opplever at vi er ei vital og kreativ kyrkje der både stab og kyrkjelyd er opptatt av at innhaldet og rammene skal

vere relevant og av god kvalitet. Det er stas å få vere med på det!

- Kva salme syng du gjerne for tida?

- Eg kjem stadig tilbake til ein del barnesongar. Det er eit eller anna med desse enkle tekstane der vi ikkje "rotar oss bort" i flotte formuleringar, men går rett til kjernen. "Vær meg nær, o Gud", er ein favoritt for meg. Den rommar egentlig heile livet, eg kan nesten bli på gråten av og til av den songen!

- Kva kjenneteiknar ein god kyrjekaffi?

- Når det gjeld kaffien i seg sjølv, er det nok at den ikkje er fæl... :) Elles må den innehalde nokre gode pratar, helst både med dei eg kjenner best, og nokre nye eller meir perifere. Og viss det ligg att gode sjokoladekjeks i korga som eg kan "rydde", er kyrjekaffien perfekt!

KNARVIK **SENTER**

Møteplassen for handel og kultur

**Knarvik
Blomsterstove**

Kvassnesvegen 11 – 5914 Isdalstø
Tlf: 56 35 62 20 – www.knarvikblomsterstove.no

Til Tanzania med Kirkens Nødhjelp

Tekst: Gunnar Kartveit

I 2014 reiste 14 ungdomar og tre vaksne frå Alversund og Knarvik til Tanzania. Med på turen var også ein filmfotograf og den regionale representanten for Kirkens Nødhjelp.

Føremålet var å møte menneske frå ein annan kultur, og bli kjent med Kirkens Nødhjelp sitt arbeid i landet.

Og kva kom ut av turen? Her er nokre av svara som ungdomane gav på veg heim frå Tanzania:

«Eg tek med meg varmen dei gjev oss når dei tek imot oss.»

«Eg kjenner glede og takksemd for å kunna gå på skule.»

«Me har det enklare med vatn.»

For reisa gav opplevingar av rikdommen i Tanzania: Menneska, glede over at det går godt med naboen, dyrelivet, fuglesong i kyrkja. Landet har opplevd framgang i mange år, men ulikskap mellom kjønna, manglande tilgang på reint vatn og klimaendringar er med og seinkar utviklinga. Gruppa frå Nordhordland møtte born og unge som får del i Kirkens Nødhjelp sitt arbeid på desse områda, og såg at det nyttar å gje starthjelp slik at folk kan gjera bruk av sine egne ressursar.

To av dei som var med, Marie Pollen Nygård og Vilde Sætre Ellingsen, har fått følgjande spørsmål:

1. I Ilula møtte du 80 år gamle Annastansia, og ungdomane Brauni og Fransisca. Korleis opplevde du det?
2. Har turen ført til endringar for deg?
3. Kva trur du fasteaksjonen kan ha å seia for menneske som dei du møtte på turen? Og kva har fasteaksjonen å seia for deg?

Vilde Sætre Ellingsen og Marie Pollen Nygård møter her ungdomar på eigen alder i Tanzania.

Marie Pollen Nygård:

1. Eg hugsar kor imøtekomande Annastansia var. Ungdommane jobba mykje i forhold til kva me gjer heime, og måtte sørgje for å skaffe elementære ting som vatn. På tross av at me ikkje snakka same språk, var det fint at me kunne kommunisere ved hjelp av å teikne bilete i sanden. Jordhytta dei budde i, gjorde også veldig inntrykk på meg.
2. I starten då eg kom heim, tenkte eg over alt eg hadde tatt som sjølvsagt heile livet. Vatn i springen, dusj, tak over hovudet, medisin, og skulegong, berre for å nemne noko. Den pågåande pandemien har gjort at me innser kor viktig vatn er for oss. Vatn er viktig i førebygging av smitte, og dersom ein ikkje har det tilgjengelig, vil viruset spreie seg fort i landsbyar der dei bur alt for mange i ei lita jordhytte. Eg har fleire gonger tenkt på korleis eit land som Tanzania klarar seg gjennom ein pandemi, med berre ein brøkdel av ressursane vi har tilgang på i Norge. Kirkens Nødhjelp gjer eit livsviktig arbeid for menneske i nød.
3. Gjennom fasteaksjonen skapar me håp for menneske som ikkje har tilgang til dei same ressursane som me har. Pengane frå fasteaksjonen gjer stor forskjell i livet til dei som treng det og fører til ringvirkningar som at born får seg utdanning som fører ut av fattigdom. For meg er fasteaksjonen viktig, for eg har sett at hjelpa kjem fram til menneske som verkeleg treng det.

Vilde Sætre Ellingsen:

1. Det var en fin og sterk opplevelse å få komme så nært og få se hvordan Annastansia levde og få høre hennes historier om livet. Jeg husker godt at det var et bilbatteri på gulvet som gav lys i huset slik at barna kunne få gjøre lekser selv på kvelden. For Annastansia var barnas mulighet til en dag å kunne ta en utdanning viktig, da hun selv aldri fikk oppleve dette.
2. Det som helt klart var det fineste jeg opplevde på turen, var å møte alle menneskene. Gjestfrie, glade, positive, snille og tøffe mennesker. Jeg har helt siden turen i 2014 tenkt at jeg vil tilbake til Tanzania og kunne tenke meg å jobbe frivillig der. Jeg opplevde turen så meningsfull og givende, at dette er noe jeg virkelig vil oppleve igjen.
3. Kirkens Nødhjelp har jo de siste årene skaffet reint vann til over en million mennesker hvert år. ”Forandre. For andre.” står det på Fasteaksjonen.no. Jeg mener det er dette fasteaksjonen handler om. Vi så gleden i øynene deres og kunne se hvor ekstremt viktig dette er. Jeg mener dette er en unik mulighet for oss til å rette fokuset litt vekk fra oss selv her i Norge og fokusere på de som virkelig trenger det. Etter denne turen har jeg gått med bøsse hvert år i forbindelse med fasteaksjonen. ”Forandre. For andre.”

«Eg visste ikkje at eg kunne drøyma om det!»

Tekst og foto: Gunnar Kartveit

Eit langt liv med mange bører er rita inn i ansiktet hennar. Men blikket framover er klart.

– Ungdomane må få utdanning, seier ho.

Annastansia Kivafi tek imot oss i heimen sin. Huset er bygd ved hjelp av midlar som er samla inn i Fasteaksjonen i Norge. Her er tank som samlar opp regnvatn, toalett som gjev gjødsel til grønsaker, og solceller med batteri slik at ungdomane kan gjera lekser på kveldstid. Annastansia har teke ansvar for to foreldrelause ungdomar, Brauni 10 år og Fransisca 14 år, og ho er oppteken av at dei må få utdanning. Sjølv har ho ikkje fått gå på skule.

VATN

Ho er truleg rundt 80 år. Som jenter flest i Tanzania måtte ho henta vatn til familien. Ho gjekk sju km kvar veg, to eller fleire gongar for dagen.

Drøymde du nokon gong om å få eit hus med innlagt vatn? spurde me.

– Eg visste ikkje at eg kunne drøyma om det, seier ho. Og ho held fram i det ho lyfter dei opne hendene sine: -No takkar eg Gud og menneske for det eg har fått.

Tolken, Jacqueline Kadilo, som er i 20-åra, bryt inn:

– Eg óg gjekk og henta vatn då eg var lita.

Annastansia og dei to ungdomane – og mange einskildmenneske med dei – er sentrum i Kirkens Nødhjelps arbeid. Dette er å gje fridom til dei som er bundne i fattigdom. Dette er å gjera Guds kjærleik verkeleg i verda. Det er dét som er Kirkens Nødhjelp sitt oppdrag.

Jaqueline Kadilo og Annastansia Kivafi

VATN

Kjelde: vannkunnskap.no

Kvar og ein av oss bør drikka mellom 1 og 1 ½ liter vatn kvar dag, og brukar 55 liter kvar dag til dusj, vask av hender og tannpuss. Når vi reknar med matlaging, klevask m.m. brukar kvar person i eit hushald mellom 150 og 200 liter kvar dag.

I fattige område av verda brukar kvar person 10 liter per dag til dette.

Fattige menneske brukar opp til 60-70 % av inntekta si til å skaffa seg vatn.

Dei med minst pengar, betalar mest.

Vel 10% av menneska på jorda manglar tilgang til reint vatn.

Dette er likevel stor framgang frå 1990 då 25% mangla reint vatn!

Det nyttar å engasjera seg!

VIPPS / SMS VANN til 2426 (250,-)

Konto 1594 22 87493

MELAND ELEKTRO

AUTORISERT ELEKTROENTREPRENØR

Mjåtveitflaten 45 • 5918 FREKHAUG
Tlf 56 17 87 00 • post@melandelektro.no
www.melandelektro.no

Tormod Valle frå Mundal i Osterfjorden likar arbeidet på kyrkjegarden. - Det er fint å vere ute i det fri, og godt med positiv respons frå folk som finn vegen hit, seier han.

Driftige karar

Tekst: Øystein Skauge · Foto: Gunnar Kartveit og Øystein Skauge

– Eg er positivt overraska over at fleire som går her på kyrkjegardane innleier gode samtalar med oss. Vi får høyre mange livshistorier om dei som no er gøynde under ein gravstein. Jamt, gjennom heile veka, møter vi folk på gravplassane. Det er tydeleg at dette er ein stad mange søker for stilla og ettertanke.

På ein solfylt, kald vinterdag i januar sit driftsleiar i Alver kyrkjelege fellesråd, John Henanger, inne i den varme Meland kyrkje. Han fortel om arbeid og ansvar som han deler med tre kollegaer som er i sving utanfor på kyrkjegarden. Og han veit at ytterlegare to andre medarbeidarar same dag er i teneste på kyrkjegarden på Manger. Han er glad for at alle fem har lang erfaring, dei gjer ein flott jobb.

– Som medarbeidarar er det viktig at vi er skikkeleg kledde når vi møter andre på kyrkjegarden, så vi er utstyrte med ein type arbeidsuniformer med bl.a. kyrkjeleg logo som fortel kven vi er, seier han. Dei tilsette i driftseininga har også teieplikt.

John Henanger, (52 år) har vore i denne stillinga berre i fire månader. Han var elektrikar før, men bar lenge på ein draum om å vere altmulegmann på ein slik jobb som denne. No har han hovudansvar for drift, stell og vedlikehald av 21 gravplassar i Alver, forutan alle dei 15 kyrkjebygga i kommunen. Det er store verdiar som skal sjåast etter og vernast om.

VEDLIKEHALD

Det handlar mykje om vedlikehald på bygg og anlegg. Sørgje for stell av parkområda. Plenklipping i sommarhalvåret. Men sjølvstakt er gravferdene hovudprioriteten på gravplassane.

Henanger fortel om mange flotte kyrkjer i Alver. Knarvik kyrkje er den største og mest avanserte av kyrkjeskulehusa, med bruk av mykje moderne teknologi. Det vesle kapellet i Askvik er det andre ytterpunktet. Det er nesten berre som ei lita skulestove. Nest etter Knarvik, er Meland kyrkje den som er mest i bruk i kommunen, deretter følgjer Manger og Ostereidet.

– *Kva er mest presserande å få skikk på i 2021?*

– No har vi fått ein del statlege tiltaksmidlar, som vi først vil bruke til å pusse opp Ostereidet kyrkje der betongen sprekk opp. Den kyrkja må totalrenoverast utvendig. Lindås kyrkje skal også pussast opp og malast utvendig. Rotne materialar må skiftast. I Lygra kyrkje skal ein fikse roten materiale, tette tak og byte vindu i koret. Meland kyrkje skal totalrenoverast både ute og inne. I den kyrkja håpar vi på to nye kjøkken. I løpet av våren skal vi leggja fram vedlikehaldsplan for alle kyrkjene i Alver. Fellesrådet vil prioritera blant prosjekta, før dei, etter avtale, vert sende til Alver kommune, slik at det kjem med i økonomiplanen for 2022 og vidare.

ARBEIDET PÅ KYRKJEGARDEN

Graver må opp, uansett vår og sesong. Det kan vere utfordrande. Jorda der vi grev, kan vere ulik. Røter og stein er tunge å hanskast med. Overvatn kan skape problem i regnfulle periodar, fortel Henanger.

Gravplassen på Meland tek til å fyllast opp. Slik er det også på fleire andre gravplassar. På Lindås er utvidinga i gang. Totalt har vi mange ledige graver i Alver kommune, men vi vil sleppe at folk som soknar til ei bygd og ein kyrkjegard skal risikere å måtte gravleggje sine på ein «framand» gravplass,

Arne Palmesen og Anbjørn Vindenes utanfor driftsbygget ved Manger kyrkje.

langt unna der ein bur. Største faren for at det kan kome til å skje, er dersom ein ikkje får nye graver i Meland. Der bør utviding kome i gang snarast.

SLÅTTEN

– Det er full pedal med slåttene frå april til oktober. Det kan ta opp til to dagar å bli ferdig med ein av 21 gravplassar. Vi treng mykje folk til dette, men vi har lite pengar til ekstra lønsmidlar, seier driftsleiaren, og legg til: – I tillegg til slåttene, kjem gravferder gjennom heile sesongen, og vi har bryllaup der det helst skal sjå velstelt ut rundt kyrkja når gjestene og brurefølget kjem. Men det er uråd å slå på meir enn 20 stader på ein gong. Av og til må graset vekse høgare enn det vi likar. Difor kan det også vere slik at vi prioriterer dei største og mest besøkte gravplassane

INGEN ENDESTASJON

– Kva gjer det med deg som person å jobbe med døden på denne måten?

– Eg var spent på overgangen frå elektroarbeid til graving. Men eg opplever å ha eit naturleg forhold til døden. Eg har sett døde menneske. Likevel: Vi kjem tett på kister med døde. Då tenkjer eg at dette må gjerast verdig. Menneske som hadde ein liten krins av nære pårørande skal handsamast likt med dei som vert førte til grava saman med ein stor sørgjeskare. Vi som jobbar med dette skal respektere alle som kjem hit.

– Korleis er det for deg å vere ein person som no er knytta til kyrkja med fast jobb og løn?

– Det er ikkje alt eg er einig med kyrkja i, seier John Henanger. –Men eg er medlem i kyrkja, og er veldig glad for å sjå at det rundt omkring i Nordhordland er stort lokalt engasjement for det kyrkja står for. For meg er det ei glede at eg ser at det er mange som vil gode ting for kyrkja vår. Skal folk framleis ha lyst å gå her, og å søkje til kyrkja, så må vi som er her, vere dedikerte i arbeidet vårt.

Det er ikkje eit krav om ei personleg tru for å arbeide i denne driftseininga, men for meg er det no slik at eg har ei tru, og eg er glad over vere å i ein samanheng der det lyser i eit håp om eit betre liv som ventar bak døden. Desse gravene som eg er med på å ta opp og å fylle igjen, er ingen endestasjon. Då er det også godt å kunne bidra til å stelle og å gjere det fint.

– Har du møtt andre gravskikkar som andre trussamfunn vil ha?

– Ikkje enno. Vi har nokre stader der det er sett av plass for muslimske graver. Men vi ser at dei fleste muslimar vil bli gravlagde i Bergen. Vi har plass for desse, men etterspørselen er ikkje stor.

Frå vår side gjer vi alt for å framstå som ryddige når f.eks. ei humanetisk gravferd vert gjennomført utan noko form for kyrkjeleg medverknad. Vårt fokus er uansett at alle skal verte møtte med same respekt for sine val.

Når det er urneseremoniar, kjem vi kanskje ekstra tett inn på folk. Då hjelper vi dei med den praktiske gjennomføringa, og det kan vere nokså ulikt korleis dei pårørande ønskjer at dette skal bli gjort. Ein stadig større del av dei døde vert kremerte og får ei urnegrav. Vi har no omkring 20 % urnegraver. Dei fleste vert kremerte i Bergen, men vi har også ein del urner som kjem frå heilt andre delar av landet.

**HELLAND
ELEKTRO AS**

HOVEDKONTOR: LINDÅS
TLF: 56 34 24 30
www.helland-elektro.no

AVD. KONTOR: ØSTEREIDET
TLF: 56 34 24 45

HELÅS AS

- Gravminner og benkeplater
- Salg av nye steiner
- Vedlikehold
- Reprasjoner (nytt gull eller lakk)
- Navnetilføyelse
- Arbeid på kirkegårder (rette opp og sikre steiner)

Bare ta kontakt dersom du har spørsmål.
Tlf 93 03 75 94 / 56 37 35 45

GÅRDBRUKERSERVICE

LANDBRUK & MARINA

Etablert 1981

Ta vare på kvarandre!

Tekst og foto: Solveig Westermoen

I desember 2020 arrangerte Meland kyrkjelyd ein digital adventskalender, der folk delte sine opplevingar om tru. Ei av dei er Astrid Anne Fjeldstad. Kyrkjeblada ynkjer å dele hennar historie med fleire.

Astrid Anne bur på Skjelanger, nord på Holsnøy. Ho er oppvaksen i området, og flytta tilbake hit med mannen sin etter nokre år med studier og jobb i Bergen.

– Eg vaks opp på bedehuset, seier Astrid Anne. Foreldra hennar var aktive på bedehuset, ho opplevde dette trygt og godt og treivst i miljøet.

Ho reiste til Bergen for å gå vidare på skule og ta utdanning som hjelpepleiar. Ho møtte mannen sin Olav og dei gifta seg i 1970. Dei fekk tre born, og flytta til Skjelanger i 1977.

Olav var aktiv som leiar i idrettslaget, borna spelte fotball og i skulekorpset, og Astrid Anne var aktiv i songkoret Vågen og Helselaget. Familien hadde ein aktiv kvardag.

Astrid Anne var ofte med mora og hjelpte til på bedehuset under ulike arrangement, men i kyrkja gjekk dei ikkje anna enn julafta når korpset skulle spele. Trua mista ho ikkje, men Bibelen og bøn tydde ho til når noko var vanskelig eller ho var redd for noko. Då opna ho Bibelen og opplevde fleire gonger å treffe rett på vers som gav henne trøyst.

Sommaren 1990 feira Astrid Anne og Olav 20 års bryllaupsdag. Olav ville gjerne invitere til fest, men Astrid Anne meinte at dette er det ingen andre som gjer, og ville venta til 25-års jubileet. –Vi er ikkje som alle andre! Vi gjer det på vår måte! Sa Olav. Så fest vart det.

Ein desemberkveld same året skulle Astrid Anne på korøving, og Olav skulle på møte med idrettens kontaktutval. Dei køyrde saman eit stykke på vegen. Då dei skildest, sa Astrid Anne: –Køyr forsiktig! Eg er så glad i deg!. –Eg er glad i dåke óg! svara Olav. Dette vart det siste dei sa til kvarandre. Olav fekk hjerneslag, vart sendt på sjukehus og døyde same natta.

Astrid Anne vende seg til Jesus i denne vonde tida, og bad mykje. Så var det ei som inviterte henne med i Meland Kantori. Kantoriet song på mest kvar gudsteneste. Og der oppe på galleriet sat ho og fulgte med, og såg på når det var nattverd. Det var fleire i koret som inviterte henne med, men ho vart sitjande. Heilt til ein gong presten inviterte

med desse orda: –Om du kjem for første eller for hundrede gong, er du like velkomen!

– Eg veit ikkje kva som skjedde, seier Astrid Anne, men så var eg nede i kyrkjerommet og knelte ved alterringen.

Sidan har ho vore aktiv i kyrkjelyden, både i Kantoriet og som medlem i soknerådet, og no også som frivillig i eit gudstenestelag. I tillegg til Sokneråd og kor har Astrid Anne og funne tid til å vere politikar (SP) og vere aktiv i LHL.

– Eg har fått eit anna forhold til både Bibelen og bøn dei siste åra, seier Astrid Anne. Ho les ikkje kvar dag, ler ho, men ho les fast. Bøn er også viktig for henne. –Eg ber gjerne i bilen, eller andre stader. Saknet etter Olav er framleis sterkt i periodar. Ho har lært seg å leve med sorga, men nokre dagar er tyngre enn andre. Då er det godt å tenkje på at det siste dei sa til kvarandre var at dei var glade i kvarandre.

Astrid Anne har ei oppfordring til slutt: –Gå ikkje frå kvarandre som uvener! Sei at du er glad i dei rundt deg. Og hugs: Det er makt i de foldede hender!

Bygg Team
VEST AS

Alt innan tømrarfaget!

«Vi skal skrive en historie om håp, ikke frykt!»

Tekst: Ole D. Hagesæther

Foto: Inger Fosse Dalland

Slik ordla Joe Biden seg, da han ble innsatt som president. Den setningen vil jeg ta vare på. «Vi skal skrive en historie om håp, ikke frykt!» Det er ord som gir retning når det er mørkt i horisonten.

Vi er på en tøff reise i disse dagene, alle sammen. Koronaen har truffet oss i mellomgulvet. Den har skapt avstand og usikkerhet og gjort oss redde. Den truer næringslivet og skaper vansker i familielivet. Ungdommer mister fellesarenaer mens sykehusene fylles opp. Hver uke er det noen i landet vårt som dør.

Likevel skal livsfortellingen vår ikke handle om frykt. Vi vil skrive om håp. Et håp som vi kjenner bærer, også når det butter mot på andre måter i livet.

Men jeg tror nok mange av oss trenger å skrive om kontrakten vår med livet. Livet er et risikofylt prosjekt som krever utholdenhet. Vi må ikke tro at vi blir spart for skuffelser og tap. Smerten hører livet til.

Nå er det ikke farlig å bli redd! Det er helt normalt i stressende situasjoner. Så lenge det er vi som har angsten og ikke angsten som har oss, så finner vi ut av det. Frykten er en ubehagelig følgesvenn. Men den kan redde oss fra nye farlige situasjoner. I ettertid kan den gi oss verdifull erfaring.

Håpet er motoren som drar oss gjennom kriser og katastrofer. Vi tåler veldig mye når vi bare kan klamre oss til et håp. Jeg snakker ikke om billig trøst. Håpet må ha noe å støtte seg til, noe som er troverdig.

Trygg nærhet og troverdig erfaring kan være til hjelp. Jeg reiste en stormfull dag med fly over fjellet. Det satt en ung pike i setet ved siden av meg. Hun skalv hver gang flyet ristet og mistet høyde. «Er du redd?» spurte jeg henne. «Ja» svarte hun tynt tilbake. «Jeg er ikke vant til å fly.» Og så, like etter: «Kan jeg få holde deg i hånden?» Og slik ble det. En ung pike og en godt voksen mann. Til å begynne med sa vi ikke så mye. Men jeg merket at hun kom mer til seg selv etter hvert. Jeg sa: «Jeg har reist dette stykket mange ganger. På denne tiden av året kan det være nokså humpete. Men flyene er bygd for slikt vær. Det er alltid to piloter i

flyene. Til sammen har de masse erfaring».

I koronatider kan helsepersonell fortelle hvordan pandemier har vært stoppet tidligere. Det er til hjelp å høre om vaksine og andre lovende tiltak. Vi blir roligere når vi ser Nakstad sitt ansikt på TV. Vi har tillit til det han sier. Kunnskap og erfaring hjelper når vi er redde. Det gir oss håp.

Det går som oftest bra både når vi flyr og når vi blir syke. Men ikke alltid. Noen blir hardt kvestet og noen dør. Det er slik livet er. Vi vil skrive en historie om håp, ikke om frykt. Men vi må være sannferdige. Billig trøst kan slå voldsomt tilbake dersom livet raser sammen.

Motsetningen til frykt er ikke tapperhet. Det er tillit. Tillit til bærende krefter som fortsatt holder livet sammen. Mange tenner lys når noe forferdelig har hendt. De vet ikke alltid hvorfor, men det er en symbolhandling som skal fortelle om lyset som overvinner mørket. Mange søker til kirken, et rom som tåler klagen. Noen ber, ofte ordløst, alltid hjelpeløst. Kong Josjafat sine ord i Bibelen dekker manges opplevelser i stunder som dette. Han roper til Gud og sier: «Vi vet ikke hva vi skal gjøre. Men våre øyne er vendt mot deg!» (se 2. Krønikebok 20, 12). Verden har rast sammen, men håpet er ikke slukket. Livsopplevelsen er forankret i troen på en som aldri slipper.

Og det er slik det er: I salme 31 i Bibelen har David en trygghetsformulering som jeg har gjort til min: «Men jeg setter min lit til deg, Herre. Jeg sier: «Du er min Gud». Mine tider er i din hånd».

Motsetningen til frykt er ikke tapperhet. Det er tillit.

OPPSKRIFT

Peruansk middagsrett

LOMO SALTADO (HOPPANDE KJØT)

Astrid Aarhus
Byrknes bur
i Knarvik og
arbeider som
samfunnskontakt
og seniorrådgjevar
ved Haraldsplass
Diakonale Stiftelse.
Ho har vore ordførar
i Lindås kommune
i 12 år. Tidlegare
arbeidde ho og
ektefellen Per i Peru
for Norsk Luthersk
Misjonssamband.
Oppskrifta som ho
deler her, hadde dei
med seg derifrå.

Til 4 personar

500 g biffstrimlar eller anna
oksekjøtt i strimlar

1 stor løk

1 boks hakka tomatar med
kvitløk og oregano (eller
ordinær boks med hakka
tomatar)

1 ts sukker

1 terning kjøtbuljong

Ca 1/2 ts kvitløkspulver

1 ts paprikapulver

Eit dryss cayennepepar

Soyasaus til marinade

1 til 1,5 pose med potetbåtar
(frå frysedisken)

Slik gjer du det:

1. Ca 1 time før du skal lage retten: Legg kjøtstrimlane i ei skål og dekk med marinade av ca 1/2 flaske soyasaus, paprikapulver, kvitløkspulver og cayennepepar. Bland godt og set i kjøleskap
2. Løys opp 1 terning kjøtbuljong i litt vatn
3. Bruk ei stor panne eller helst ei wokpanne. Ha i litt olje, og steik kjøtet med marinaden. Bland i litt vatn viss det trengst. Ha i buljongen.
4. Småsur på svak varme
5. Skjær opp løken. Først deler du løken i to, deretter tynne skiver.
6. Bland løk godt med kjøtet. Surr vidare i ca 15 min.
7. Ha i 1 boks tomatar og 1 ts sukker.
8. Dette røres inn og surres vidare på svak varme mens potetbåtane vert steikte i steikeovnen (bruk litt olivenolje og kvernsalt på potetene). Rør i kjøtblandinga av og til.
9. Når potetene er ferdigsteikte, blir dei tatt ut av ovnen og lagt oppå kjøtblandinga.
10. Retten blir servert med ein god salat til, gjerne med tomatar og fetaost.

Servido!

PH
ÆIDER

**NORDHORDLAND
BEGRAVELSESBYRÅ**

Ditt lokale
gravferdsbyrå

ALLTID HÉR FOR
deg

DU NÅR OSS PÅ TLF. 56 37 14 10 - 56 99 25 70

Kyrkjevegen 1 Havnevegen 31 Elvavegen 1
Alversund Frekhaug Dalekvam

VATNE
begravellesbyrå

DAHLS

Tlf: **56 35 09 10** (24t)
Kvassnesvegen 11, 5914 Isdalsbø

vatne-byra.no

Temakveld med biskopen

I slutten av april kjem biskop Halvor Nordhaug til Knarvik kyrkje.

På temakvelden kan du høyre biskopen halde foredrag om eit tidlaust og grunnleggjande tema i den kristne trua:

«Kvifor let Gud alt dette hende - Om Det ondes problem og Guds allmakt – og Djevelen».

– *Kva vil du med eit slikt tema, Halvor Nordhaug?*

– Eg vil spørje, kvifor er det så mykje liding og kvifor rammar den ofte tilfeldig og blindt? I kristen

sammenheng blir desse spørsmåla opplevd ekstra påtrengande, fordi erfaringa av liding her skal heldast saman med trua på ein Gud som både er god og allmechtig. Kan vi framleis tru på ein slik Gud, seier biskop Nordhaug.

Temakvelden blir i Knarvik kyrkje onsdag 28.april 2021 kl 19.00

Prost Helge Taranrød vil leie temakvelden. Det blir fri entrè utan påmelding. På heimesida til kyrkja, kyrkja.no/knarvik, vil informasjon om smittevern bli oppdatert frå fredag 23. april.

Biskop Halvor Nordhaug

Maleriutstillinga «Mine mange rom»

I samband med at det har vore Open kyrkje i Knarvik onsdagar i vekene før påske, har det også vore kunstutstilling. Elna Tvedt Bauge frå Boga på Radøy har hatt utstilling med bilete ho har mala.

- Gjennom utstillinga «Mine mange rom» ynskjer eg å formidla at vi har mange ulike sider ved oss. Eg vel å kalle det «ulike rom». Det kan koma til uttrykk på ulike måtar. Eg malar det eg har lyst til, og difor varierer bilda mine i stil. I «Mine mange rom» er det mange refleksjonar

over levd liv: Ei stemning, lyset, eller trua. Eg forsøker å formidle glede, tryggleik og håp, seier ho.

I sine mange rom har Elna Tveit Bauge eit rom for lek og latter, eit rom for glede. Ho har rommet for naturopplevingar og stemningar. Ho har også eit sorgens og håpets rom.

Det er framleis høve til å sjå utstillinga på onsdag 24. mars kl. 17-19 og palmesøndag frå kl. 17-19.

Eit liv med tonar og ord

Arvid Sakseide gjekk bort i desember 2020, 75 år gamal, etter eit kort sjukeleie. Han var kyrkjebladet sin eigen kryssordmakar og korrekturlesar, saman med kona Marit. Arvid var ein av dei mange pensjonistane som gjer ein stor innsats i kyrkjelydane våre. Han utfalda seg med mange syslar og fleire av desse kom kyrkja til gode. Den sterke språkinteressa brukte Arvid godt. Kyrkjebladredaksjonen er takksam for innsatsen han gjorde for kyrkjeblada! Fred med minnet!

Slekters gang

Knarvik

Døypte

- 01.11.20 Ulrikke Øpstebø Flatøy
- 01.11.20 Amanda Sæle Kjær
- 01.11.20 Maze Leknes
- 13.12.20 Olive Sæverud Eidsnes
- 17.01.21 Torkel Asheim Stang

Døde

- 05.10.20 Kari Medaas f. 1939
- 16.10.20 Olav Tysse f. 1931
- 21.10.20 Hallvard Rydland f. 1951
- 06.11.20 Herleif Kvamme f. 1953
- 15.11.20 Trygve Kåre Valdersnes f. 1939
- 28.11.20 Aslaug Molland Takvam f. 1939
- 01.12.20 Eli Styve f. 1933
- 11.12.20 Alfred Bertin Mangerøy f. 1933
- 14.12.20 Sigrid Clarense Nilsen f. 1921
- 23.12.20 Gaute Heggertveit f. 1945
- 04.01.21 Målfrid Solrunn Aakvaag f. 1941
- 13.01.21 Øyvind Sandberg f. 1953
- 15.01.21 Evelyn Mabel Kålsås f. 1931
- 24.01.21 Per Sætre f. 1930

Alversund

Døypte

- 06.12.20 Lionel-Emilion Bergetun Larsen-Mjøø
- 27.12.20 Aksel Alver Tvedt

Døde

- 01.11.20 Svein Kristian Myking f. 1932
- 13.12.20 Erling Paul Øksnes f. 1938

Seim

Døypte

- 15.11.20 Neah-Elin Soltveit Olsen
- 15.11.20 Andreas Vatnøy
- 10.01.21 Seselia Gausereide

Døde

- 13.11.20 Nils Nesse f. 1931
- 14.12.20 Kari Kvamme Nesse f. 1946
- 23.12.20 Sigvald Monstad f. 1921

Lygra

Døypte

- 15.11.20 Tobias Bergås Brudevoll

Vigde

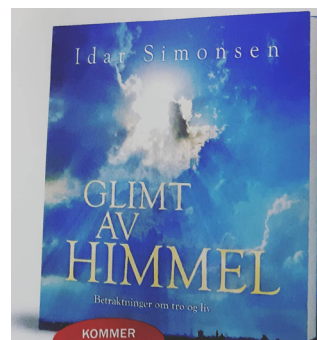
- 12.12.20 Elisabeth Myhr og Espen Vågstøl

Døde

- 25.10.20 Solfrid Karin Thilesen Titland f. 1959
- 03.12.20 Signe Bergås f. 1932

Glimt av himmel

Idar Simonsen er prest og har budd på Frekhaug i 40 år. Idar Simonsen starta som lærar på Nordhordland folkehøgskule, og har sidan gjort teneste i ulike prestestillingar, sist som institusjonsprest i Bergen. Som pensjonist er det godt å ha tid til familie, kyrkjelyd, vikartenester og turar til Israel som reiseleiar. I tillegg til alt dette skriv han også bøker.

Glimt av himmel inneheld korte tekstar til oppbygging. Han har møtt mange menneske i siste fase av livet. Her deler han korleis desse stundene var; måten deira å handtera alvorleg sjukdom, relasjonar til dei næraste, og sist, men ikkje minst, spørsmål om tvil og tru. Dei har noko å seia oss. Ikkje alle har hatt ei trygg tru i møte med det som kjem. Dette er ei bok som gjev håp.

Seimstrand as
5912 SEIM - tlf. 56 35 79 00 - fax 56 35 79 15

R M REIGSTAD
MASKINSENTER AS
5914 Isdalstø - Tlf.: 56 35 79 90 Fax: 56 35 79 91
www.reigstad.no

KIWI mini pris
KJØP KJAPT, KJØP TRYGT, KJØP BILLIG
Kiwi Ikenberget Tlf. 56 35 86 10

REMA 1000

VÅRRYDDING
på kyrkjegardane i
Alver

Rydding av gravplassane vil bli gjort frå måndag 22. mars. Vi ber difor dei som har pyntegenstandar m.m. som dei vil ta vare på om å rydde desse vekk sjølv

innan søndag 21.mars.

Ver vennleg å kaste boss i framsette dunkar/konteinarar.

Alver kyrkjelege fellestråd

Nordhordland Elektro
Lindåsvegen 153, 5914 Isdalstø
Tlf.: 56 35 73 80 | post@nordhordland-elektro.no

elektronkjeden
norgeseliten
Den trygghet - sikringsnett

ALVER HOTEL

Tankestrek

Ved Geir Øy

Det er grått og litt flatt

Her ein dag var eg samen med 6-7 kjende i Knarvik. Me unngjekk å samlast heime for å kunne halde riktig avstand. Me tok ein runde rundt bordet, og alle fortalde litt om korleis dei hadde opplevd dei siste vekene og månadene. Det var interessant å høyre kor lik opplevinga var. Fleire skikdra tida som grå og flat. Dagane var litt kjedelege. Foreldre som hadde litt store barn heime, opplevde at det vart for lite aktivitet. Foreldra klarte ikkje å dekkje opp for manglande aktivitet med andre barn, og det blei meir småkrangling heime. Andre hadde barn som er studentar, og ser at det skjer svært lite rundt dei utflytta ungdommane. Alle var mykje heime, og det var lite sosialt liv. Truleg vil dette vere gjenkjenneleg for fleire. Tida med korona-restriksjonar har vart i meir enn eit år. Me kan på ein måte bli vande dette livet, samstundes som me saknar godt lag og aktivitetar me likar.

For mange er situasjonen til å leve med, sjølv om det er grått og flatt. Samstundes veit me at ein god del strevar meir. I mange land er situasjonen svært alvorleg. I vårt land høyrer me om fleire som kjenner på einsemd og strevar med psykisk helse, med lågare inntekt og arbeidsløyse. På side 11 i denne utgåva av Kyrkjekontakten har Ole D. Hagesæther skrive kloke ord om denne tida. Han har ord til dei som kjenner at dei er redde eller utrygge. Han held opp tillit og håp som viktige omgrep å merke seg. Det han skriv, er nyttig å lese for oss alle, anten me kjenner stort eller lite press i den tida me er inne i.

Lat oss håpe at når me kjem til siste utgåva at denne årgangen, nr 4 like før advent, så ser mykje annleis ut for oss.

DEN NORSKE KYRKJA

Kyrkjekontakten:

Knarvik kyrkjekontor

Lonsvegen 100, 5914 Isdalstø

Opningstid:

Tysdag-fredag kl. 9.00-15.00

Tlf.: 4000 1691

alle kvardagar kl. 10.00-14.00.

Postboks 228, 5903 Isdalstø post.

knarvik@kyrkja.no

www.kyrkja.no/knarvik

Facebookside: Knarvik kyrkje

Kontonummer: 3633 67 39882

Vipps: 517310

Hugs å merka kva betalinga gjeld.

Alver kyrkjelege fellestråd

Lonsvegen 1, 5914 Isdalstø

post.alver@kyrkja.no

www.kyrkja.no/alver

Kyrkjevevjerje: John Fredrik Wallace

jw734@kyrkja.no

Leiar i fellestrådet: Grethe Lunde,

gr-lunde@online.no

Soknerådsleiar:

Janicke Gruehagen Lyngøy

Kyrkjekontakten

Utgevar: Knarvik sokn, i samarbeid med Meland sokn, Osterfjorden sokn, Mo sokn og Radøy sokn.

Redaktør: Gunvor Taule Mjanger

Lokal redaksjon: Geir Øy og

Øystein Skauge

Grafisk design: Simen Søvik

Trykk: Bodoni AS

Framsidedeilete: Kurt Kalnes, Jan Fosse og John Henanger på gravplassen ved Meland kyrkje. Foto: Øystein Skauge.

Synnøve Bjørndal

Dagleg leiar
sb876@kyrkja.no

Geir Øy
Sokneprest
go673@kyrkja.no

Helle Kartveit
Konfirmantleiar (vikar)
hk737@kyrkja.no

John Fredrik Wallace

Kyrkjevevjerje
jw734@kyrkja.no

Tone Marit Håland Dyrkolbotn

Spesialprest (vikar)
td663@kyrkja.no

Nina Jenny Tresvik Monstad

Trusopplærar
nm853@kyrkja.no

Helge Taranrød

Prost
ht759@kirken.no

Magne Bjørndal

Seniorprest
mb578@kyrkja.no

Bjørn Furukawa

Kyrkjjetenar
bf982@kyrkja.no

Odd Leif Mjøs

Kantor
om623@kyrkja.no

Kristine Rykkje Hopland

trusopplærar (permisjon)

Torbjørn Sæle

spesialprest (permisjon)

GUDSTENESTE- KALENDER

Knarvik

14. mars

4. s. i fastetida
Kl. 11 v/ Tone Marit H.
Dyrkolbotn. Nattverd.

21. mars

Maria bodskapsdag
Kl. 11 v/ Tone Marit H.
Dyrkolbotn og Nina
Jenny T. Monstad .
Familiegudsteneste
4-årsbok. Dåp.

28. mars

Palmesundag
Kl. 19.30 v/ Tone
Marit H. Dyrkolbotn.
Kveldsgudsteneste.
Nattverd.

1. april

Skjærtorsdag
Kl. 19.30 v/ Geir Øy.
Kveldsgudsteneste.
Nattverd.

2. april

Langfredag
Kl. 19.30 v/ Geir Øy.
Kveldsgudsteneste.

4. april

Påskedag
Kl. 11 v/ Geir Øy. Dåp/
nattverd.

11. april

2. søndag i påsketida
Kl. 11 v/ Geir Øy. Nattverd.
Juniorgruppe.

18. april

3. s. i påsketida
Kl. 11 v/ Tone Marit H.
Dyrkolbotn. Dåp/nattverd.

25. april

4. s. i påsketida
Kl. 19.30 v/ Tone Marit
Håland Dyrkolbotn.
Kveldsgudsteneste.
Nattverd.

2. mai

5. s. i påsketida
Kl. 11 v/ Geir Øy. Dåp/
nattverd.

9. mai

6. s. i påsketida
Kl. 11 v/ Tone Marit H.
Dyrkolbotn. Dåp/nattverd.

16. mai

Søndag før pinse
Kl. 11 v/ Geir Øy. Dåp/
nattverd.

17. mai

Kl. 10.15 v/ Geir Øy.

23. mai

Pinsedag
Kl. 11 v/ Tone Marit H.
Dyrkolbotn og Helge
Taranrød. Dåp/nattverd.

30. mai

Treeiningssøndag
Kl. 19.30 v/ Magne Bjørndal.
Kveldsgudsteneste.
Nattverd.

6. juni

2. s. i treeiningstida
Kl. 11 v/ Geir Øy. Dåp/
nattverd.
Juniorgruppe.

13. juni

3. s. i treeiningstida
Bøkeskogen kl. 11 v/ Geir Øy.

Seim

14. mars

4. s. i fastetida
Kl. 11 v/ Carina Østensen
Søfteland. Dåp.

2. april

Langfredag
Kl. 11 v/ Geir Øy.

11. april

2. søndag i påsketida
Kl. 11 v/ Magne Bjørndal. Dåp.

9. mai

6. s. i påsketida
Kl. 11 v/ Geir Øy.

17. mai

Kl. 11.30 v/ Geir Øy

13. juni

3. s. i treeiningstida

Lygra

17. mai

Kl. 12 v/ Tone Marit Håland
Dyrkolbotn.

13. juni

3. s. i treeiningstida
Bøkeskogen kl. 11 v/ Geir Øy.

Det blir digital gudsteneste;
sjå info på kyrkja.no/alver

Oppdatert informasjon
som gudstenester og andre
samlingar finn du på
kyrkja.no/knarvik og
Facebook-sida til Knarvik
kyrkje.

Alversund

28. mars

Palmesundag
Kl. 11 v/ Tone Marit H.
Dyrkolbotn. Nattverd.

25. april

4. s. i påsketida
Kl. 11 v/ Geir Øy. Nattverd.

17. mai

Kl. 10.30 v/ Tone Marit H.
Dyrkolbotn.

30. mai

Treeiningssøndag
Kl. 11 v/ Tone Marit H.
Dyrkolbotn. Nattverd.

13. juni

3. s. i treeiningstida
Bøkeskogen kl. 11 v/ Geir Øy.

NB! Det blir eiga
dåpsgudsteneste dei
søndagane det er
gudsteneste i Alversund
kyrkje.